

● در جلسه بررسی استعفای دکتر نجفی در صحن شورای اسلامی شهر تهران حضور داشتیم. حرف‌های شهردار و اعضای موافق و مخالف شورا را هم شنیدیم. دکتر نجفی با محور قراردادن بیماری جدید خود اصرار به رفتن داشت و حتی گفت دکتر معالج او گفته حتی پس از معالجه نیاز به دوره‌ای طولانی برای استراحت دارد و در مقابل اعضای شورا با تکیه بر دستاوردهای دوره کوتاه مدیریت نجفی و کارآمدی او در مدت هفت ماه گذشته اصرار به رد استعفایش داشتند و از او می‌خواستند مدتی به درمان خود برسد و بعد از رفع مشکل به سر کار برگردد. در جلسه حتی دو نفری که به‌عنوان موافق استعفا سخن گفتند، مضمون حرف‌هایشان تفاوتی با مخالفان استعفا نداشت و لایذ از سر دلسوزی و رعایت جنبه عاطفی نسبت به نجفی بود که این کار سخت را پذیرا شده بودند.

در نهایت همان‌گونه که توقع می‌رفت، شورا با ۱۶رای مخالفت خود را با استعفای دکتر نجفی اعلام کرد. موقع رای‌گیری به اتفاق شهردار و معاونان صحن شورا را ترک کردیم و در نشستی خصوصی با نجفی به بررسی چرایی و چگونگی مواجهه با این رای شورا و باید و نبایدهای ادامه کار در صورت حضورداشتن یا حضورنداشتن دکتر نجفی در شهرداری بودیم. معاونان که بعضا می‌گفتند به خاطر ایشان این کار سخت را پذیرفته و به شهرداری آمده‌اند، تقریبا مثل اعضای شورا همه متفق‌القول بودند که نجفی باید بماند. نکته مهم اینکه نجفی با عبارات مختصری که معلوم بود دارد از اعلام صریح مخالفتش برِ ماندن طفره می‌رود، گفت بنییم چه می‌شود!

پریروز هم که حدود یک ساعت در بازگشت از افتتاح طرح‌های منطقه هشت با دکتر نجفی صحبت کردم، به نظرم رسید که با توجه به ملاحظات فردی که دارد، باید به ایشان کمک کرد به سلامتش برسد و جنبه انسانی قضیه مهم‌تر از سایر ابعاد مسئله است.

همان‌گونه که خود نجفی به شورا گفت، در میان معاونان و... کسانی هستند که می‌توانند این راه پرخطر را پس از او ادامه دهند. حرف درستی است. اگرچه در کشور قطعی رجال نداریم؛ اما واقع امر هم این است که برای شهرداری دیگر مدیری در قد و قواره نجفی نداریم. هرچند هرکس بیاید، دیگر برای شورا و شهرداری نجفی نمی‌شود. کسی که از ماه‌های آغازین انقلاب در سال ۱۳۵۸ خدماتش با شهید چمران گره خورد و بعد به شهید رجایی و موسوی و هاشمی و خاتمی و در نهایت به روحانی رسید. در صحبت‌های نجفی در شورا دو نکته مهم‌تر جلوه کرد. یکی اینکه گفت از من بهتر برادران و خواهرانی هستند که این مسئولیت را بر عهده بگیرند که نیم‌نگاهی به مسئله شهردارشدن احتمالی خانم‌ها داشت و دیگر اینکه برای بار دوم در کنار عامل بیماری به عوامل مشدده یا تشدید و تسریع‌کننده کناره‌گیری خود اشاره پنهانی کرد و البته برای اینکه رقیب احساس پیروزی نکند، این عوامل را مهم ندانست.

در جلسه شورای معاونان با شهردار به‌عنوان نفر آخر صحبت کردم و گفتم من در این چند دهه در جلسات تلخی حضور داشته‌ام؛ اما اقرار می‌کنم این جلسه یکی از تلخ‌ترین آنها بود.

بکیفی اشاره‌ا به قول خواجه رند ما:

یک نکته از این معنی گفتیم و همین باشد!

نکته جالب جلسه این بود که هرچه بنده خدا دکتر نجفی گفت بیمار است و حتی از پزشکیش، نقل‌قول کرد و به پیشنهاد من که در یادداشتی به او دادم، حین صحبتش گفت در اردیبهشت آماده عمل می‌شود، به گوش شورا نرفت که نرفت. این نجفی که من می‌بینم، با وجود احترام به رأی شورا قطعا کنار خواهد کشید و چقدر حیف شد که نتوانست تا پایان با اختاپوس فساد بجنگد و به عبادتی نگذاشتند.

بسیاری ازجمله من بر این اعتقادند که نجفی شاید در آخرین برگ مسئولیت‌پذیری‌اش در چهار دهه سرفراز از شهرداری می‌رود. او به جای هفت ماه اگر هفت سال هم می‌ماند، با طبیب خاطر می‌شد مطمئن بود که جای افراد نزدیک او در زندان نبود.

politics@sharghdaily.ir

سیاست

وظایف دادستان

خبریه و اوقاف عامه و امور محجورین و غایب مفقودالاثر حکم قطعی صادر شود و دادستان کل آن را خلاف بین شرح بداند.

۲. با این مقدمات ملاحظه می‌شود محدوده فعالیت دادستان محترم کل کشور مواردی است که یا جرمی واقع شده یا در پیگیری جرمی قصور و تقصیری مشاهده شود یا طرح شکایت یا دعوا درخصوص اموال و منافع و مصالحه ملی و خسارت وارده به حقوق عمومی لازم باشد و این دعوا طرح شود که در این حالت دادستان کل پیگیری نظارت بر این امور را بر عهده خواهد داشت. به‌عبارت دیگر در سایر موارد تکلیفی بر عهده دادستان محترم گذارده نشده است.

۳. بنابراین آنجا که دادستان محترم کل فرموده‌اند «فردا اگر آقای شهردار نتوانست مدیریت لازم را بر شهر تهران داشته باشد چه کسی مسئول است؟ بنده به‌عنوان مدعی‌العموم به شورای شهر تهران عنوان می‌کنم که مسئولیت این کار با شماس» و سپس مواردی را درباره نحوه عمل آقای شهردار توصیه می‌فرمایند و باید به این قایل شد که مقام محترم به‌عنوان یک شهروند آشنا به حقوق مطالبی را تشریح و توصیه فرموده‌اند نه در موضع دادستان کل کشور. در جای دیگری ضمن اعلام اینکه عدم پذیرش استعفای شهردار تهران درحالی‌که خود ابراز عجز و ناتوانی کرده سیاسی است، فرموده‌اند «لذا به‌عنوان مدعی‌العموم اعلام می‌نمایم اگر چنان‌چه این کار ادامه یابد و آقای شهردار به علت بیماری نتواند وقت لازم را در مدیریت شهری بگذارد و کار آسیب ببیند، قطعا این آقایان (منظور

نجفی باید برود

حیطه قانونی نهادهی است که ایشان حق دخالت در آن را ندارد. تازه جناب دادستان باید بدانند که حسب چارچوب وظایف قانونی‌شان اگر کسی وارد حریم فضای قانونی دستگاهی شود، باید آن فرد را مورد تعقیب قرار دهد.

ماجرای شهردار تهران به این زودی‌ها سر پایان ندارد. حاشیه‌های زیادی جسته‌وگریخته این روزها در فضای اجتماعی مطرح شده است. محمدعلی نجفی روز گذشته دوباره استعفايش را نوشت. گویا فشار بر شهردار و شورا بیش از هر زمان دیگری است. باید دید شهردار و شورایی‌ها این‌بار یا صراحت بیشتری درباره پشت پرده‌ها سخن خواهند گفت یا نه!

ادامه از صفحه اول

جواد فتحي همچنین این سؤال را پیش‌روی دادستان تهران مطرح کرده که «دادستان باید به افکار عمومی و شهروندان توضیح دهند که موضع اخبرشان در مقام شهروند بوده یا در موضع و مقام دادستان؟

ضربه مهلک به دموکراسی

او همچنین سخنان اخیر دادستان را ضربه مهلک به روند دموکراسی‌خواهی در ایران می‌داند؛ «اگر سخنان ایشان در مقام دادستان مطرح شده که این خیلی آسیب‌رسان است، هم به وضعیت دموکراسی در کشور و هم استقلال قوه قضائیه و اصل بی‌طرفی دستگاه قضا. این‌طور سخن‌گفتن دخالت آشکار در

واجب‌النفقه یعنی مرد، نوکر زن است

حجت‌الاسلام مهدی طالب: معنای واقع واجب‌النفقه این است که مرد، نوکر زن است و این در حالی است که غرب که خود دچار فمینیسم است، برای تغییر میدان فرهنگی، آن را به کشور ما کشانده است، درصورتی‌که دین ما زن و مرد را آدم می‌داند.**(خبرگزاری قرآن)**

شرق، مرجان توحیدی: تقریبا همه چیز درباره استعفای محمدعلی نجفی، شهردار تهران، علنی شد. وقتی دادستان کل کشور گفت که او باید استعفا بدهد و شورای شهر را به خاطر رایی که در حمایت از نجفی داده بود، مورد عتاب قرار داد. حالا قرار است شورای شهر مجدداً استعفای نجفی را در برنامه کاری امروز خود قرار بدهد و تقریبا روشن است که تکلیف رای ۲۱ نفر اصلاح‌طلب شورا دراین‌باره چه خواهد بود. در این ماجرا اگر یک روی سکه بحث شورا و شهرداری است، روی دیگر این است که با وجود رای حداکثری مردم در انتخابات، اراده‌ای وجود دارد که برخی از تصمیمات اصلاح‌طلبانه را برنمی‌تابند و در نهایت هم حرف او به کرسی می‌نشیند.

این روی مهم‌تر سکه است. اینکه اصلاح‌طلبان در برابر وضعیت به‌وجودآمده، چه تصمیم و تدبیری باید اتخاذ کنند؛ آیا شیوه‌های مرسوم یعنی دعوت از مردم برای مشارکت سیاسی و کسب کرسی‌های قدرت را همچنان باید در دستور کار قرار دهند، بدون آنکه بعد از تکیزدن به آن کرسی‌ها بتوانند یا به عبارت دیگر مجاز باشند تغییرات اصلاح‌طلبانه به وجود بیاورند؟ یا آنکه برای این وضعیت باید چاره دیگری جست‌و‌جو کنند.

به نظر می‌رسد صحبت‌های دیروز دادستان کل کشور درباره وجوب استعفای نجفی زوایای جدیدی از زمین بازی را به اصلاح‌طلبان نشان داده است. حالا سؤال این است که جریان اصلاح‌طلب در این زمین جدید چگونه باید بازی کند؟ آیا نیاز به تغییر و بازبینی وجود دارد یا آنکه با همان استراتژی به پیش برود؟ دراین‌صورت چه بر سر اهداف و آرمان‌های اصلاح‌طلبانه می‌آید؟ این سؤالاتی بود که در گفت‌وگو با سیدحسین مرعشی، از اعضای فعال حزب کارگزاران و علی تاجرنیا، از اعضای حزب اتحاد ملت، مطرح کردیم و البته به جواب‌های متفاوتی هم رسیدیم.

اگر علی تاجرنیا معتقد است که در هر شرایطی یا به هر قیمتی نباید رأی و ظرفیت اجتماعی خود را به پای مجموعه‌ای بریزد که در نهایت جریان دیگری سود آن را ببرد، برعکس مرعشی معتقد

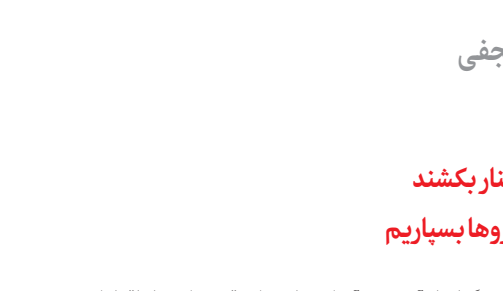
است که اصلاح‌طلبان به هیچ قیمتی نباید به اصطلاح «از رو بروند» و صحنه را ترک کنند. تاجرنیا در گفت‌وگوی خود با «شرق» به صحبت‌های دادستان کل کشور اشاره کرده و گفت: این نشان از دخالت در شورا و شهرداری است. دستگاه قضائی هر نظری که داشته باشد، می‌تواند از طریق مراجع قانونی دنبال کند. این موضوع نشان می‌دهد که نجفی به دلیل فعالیت‌هایی که داشته و ظرفیت‌هایی که از خود بروز داده، تحت فشار قرار گرفته است. او اضافه کرد: اصلاح‌طلبان در برابر این موضوع باید استراتژی واحدی اتخاذ کنند. در کلیت موضوع نباید عقب‌نشینی کنند و عزتمندانه با موضوع برخورد کنند؛ چراکه اصلاح‌طلبان به دنبال پیچیده‌کردن شرایط نیستند. اینکه نجفی به‌عنوان بیماری استعفا می‌دهد و شورای یک رأی سیاسی می‌دهد، در جامعه ایجاد سؤال می‌شود و ما موظف هستیم که دراین‌باره به مردم شفاف توضیح بدهیم. همچنین باید استراتژی خود را درباره نحوه تعامل با سایر نهادهای تعیین کنیم.

اگر بنای تعامل داشتیم، نجفی نباید شهردار می‌شد

تاجرنیا در پاسخ به اینکه اگر نیروی‌های برتری در برابر اصلاح‌طلبان وجود داشته باشند که قصدشان مانع‌تراشی باشد، استراتژی جدید اصلاح‌طلبان چه باید باشد؟ هم گفت: نمی‌خواهم صریح بگویم؛ اما اگر قرار است با طرف مقابل تعامل کنیم و فهرست بدھیم و پیروز بشویم، طبیعتا نجفی نباید شهردار می‌شد. من معتقد اصلاح‌طلبان می‌توانند سرمایه اجتماعی را که طی سالیان گذشته دست آورده‌اند، حفظ کنند. کنار بکشند و خواسته‌های خود را دنبال کنند و به هر قیمتی حاضر نباشند رأی و

اعضای شورای شهر تهران است) مسئول هستند». بنده به‌علت عدم آگاهی قادر به تشخیص اقداماتی که گاه سیاسی نامیده می‌شود و عده‌ای دفاعا می‌گویند که سیاسی نیست، نیستم، اما این مطلب را گفتنی می‌دانم که بسیاریند کسانی که ممکن است از سلامت کامل برخوردار باشند و از طرف مقام یا مقاماتی برای امری برگزیده شده‌اند و قادر به انجام درست و کامل کاری که قرار بوده انجام دهند نیستند و کار آسیب ببیند. این سؤال قابل طرح طرح شود که در این حالت دادستان کل پیگیری نظارت بر این امور را بر عهده خواهد داشت. به‌عبارت دیگر در سایر موارد تکلیفی بر عهده دادستان محترم گذارده نشده است.

۳. بنابراین آنجا که دادستان محترم کل فرموده‌اند «فردا اگر آقای شهردار نتوانست مدیریت لازم را بر شهر تهران داشته باشد چه کسی مسئول است؟ بنده به‌عنوان مدعی‌العموم به شورای شهر تهران عنوان می‌کنم که مسئولیت این کار با شماس» و سپس مواردی را درباره نحوه عمل آقای شهردار توصیه می‌فرمایند و باید به این قایل شد که مقام محترم به‌عنوان یک شهروند آشنا به حقوق مطالبی را تشریح و توصیه فرموده‌اند نه در موضع دادستان کل کشور. در جای دیگری ضمن اعلام اینکه عدم پذیرش استعفای شهردار تهران درحالی‌که خود ابراز عجز و ناتوانی کرده سیاسی است، فرموده‌اند «لذا به‌عنوان مدعی‌العموم اعلام می‌نمایم اگر چنان‌چه این کار ادامه یابد و آقای شهردار به علت بیماری نتواند وقت لازم را در مدیریت شهری بگذارد و کار آسیب ببیند، قطعا این آقایان (منظور

ظرفیت خود را پای جریانی بریزند که دیگران از آن بهره‌برداری کنند. تاجرنیا در گفت‌وگوی خود با «شرق» به صحبت‌های دادستان کل کشور اشاره کرده و گفت: این نشان از دخالت در شورا و ریاست جمهوری شرکت کردیم، از کابینه نیم‌بند روحانی دفاع کردیم. شورایی را تشکیل دادیم که حساسیت کمتری درباره اعضای آن وجود دارد، باوجوداین باید در نظر می‌گرفتم که نجفی در چنین شرایطی انتخابی خواهد بود که حساسیت‌برانگیز خواهد بود.

نجفی نباید کنار برود

تاجرنیا از اینجا به استراتژی کلّی جریان اصلاح‌طلبی گریز زد و گفت: حضور ما در عرصه قدرت به هر قیمت نباید این تلقی را ایجاد کند که هر قدر فشار بیاورند، ما باید کنار بیاییم و این به نظر من تصور درستی نیست. از نظر من وقتی شرایط برای رفتار اصلاح‌طلبانه این نیست، حرکت هوشمندانه این است که ضمن پرهیز از تنش، طوری رفتار نکنیم که مرزهای اصلاح‌طلبی مخدوش نشود. درباره نجفی من معتقد که نباید کنار برود. او وقتی شهردار شد، باید پیش‌بینی می‌کرد که به او فشار وارد خواهد شد و این مسیر درست‌تری تا استغدادن بود. این ماجرا به اطمینان مردم صدمه می‌زند.

آقای دادستان عجله کرد

حسین مرعشی، سخنگوی حزب کارگزاران، در گفت‌وگوی خود با «شرق» تأکید کرد که استراتژی اصلاح‌طلبان روشن است. ما از رو نمی‌رویم و نباید صحنه را ترک کنیم و کشور را به دست تندروها بسپاریم. او در ادامه گفت‌وگوی خود افزود: آقای منتظری از قضات برجسته و کارکشته کشور است. من فکر می‌کنم که ایشان یک مقداری در اظهارنظر است که موجب شرت بیماری آقای نجفی جدی خواهد شد و رأی شورای شهر هم سیاسی نبود. آیا خواهد کرد؟

● **ایسنا:** روحانی در دیدار با رئیس دومای فدراسیون روسیه برقراری روابط و همکاری‌های سه‌جانبه بین ایران و روسیه با برخی از کشورهای منطقه را اقدامی بسیار ارزشمند توصیف کرد و استفاده از ظرفیت‌های این نوع روابط را در راستای منافع ملت‌های منطقه مورد تأکید قرار داد و گفت: روابط و همکاری‌های نزدیک ایران و روسیه درخصوص سوریه و صلح و امنیت در منطقه بسیار تأثیرگذار بوده است و باید همچنان این همکاری‌ها را تا رسیدن به امنیت کامل در سوریه و منطقه ادامه دهیم. رئیس دومای دولتی فدراسیون روسیه ضمن تأکید بر توسعه‌شان روابط دو کشور در سال‌های اخیر خاطرنشان کرد: ایران و روسیه با چالش‌های مشترکی در عرصه منطقه‌ای و بین‌المللی مواجه هستند که مصمم هستیم متحدان از گذشته و با ترسیم نقشه راه با آن مواجه شویم.

رئیس فراکسیون امید:

اصلاح‌طلبان باید روند وحدت و عقلانیت را ادامه دهند

● **ایلنا:** محمدرضا عارف در رابطه با مهم‌ترین اولویت کشور در سال جدید گفت: اولویت اصلاح‌طلبان حل و فصل مسائل و نیازهای کشور است که لازمه آن هم همبستگی ملی است که امیدوارم بتوانیم آن را با توجه به مطالبات مردم به دست آوریم. رئیس فراکسیون امید با بیان اینکه به نظر می‌رسد مهم‌ترین مطالبه مردم مسائل اقتصادی، معیشتی و اشتغال است، اظهار کرد: نام‌گذاری سال، نام‌گذاری درستی است و باید به صورت جدی حمایت از تولید داخلی را دستور کار قرار داد و البته این انتظار هم از تولیدکنندگان می‌رود که با ارتقای کیفیت و ایجاد فضای رقابتی، این راهبرد را عملیاتی کنند. رئیس شورای عالی سیاست‌گذاری دوام وحدت و انسجام جریان اصلاح‌طلب را مهم‌ترین راهبرد اصلاح‌طلبان در سال جاری برشمرد و تصریح کرد: اصلاح‌طلبان باید روند دهه ۹۰ خود را ادامه دهند. این روند، وحدت و عقلانیت است. عارف ادامه داد: ممکن است اختلاف‌نظرها و اختلاف سلیقه‌هایی در برخی از روش‌ها وجود داشته باشد، اما باید در بلندمدت از اختلاف اجتناب کرده و در فضای صمیمی مسائل را حل‌وفصل و با وحدت مسیر آینده را طی کنیم.

به ما می‌گویند شما سیاه‌نمایی نکنید

● **حوزه‌نیز:** آیت‌الله نوری‌همدانی گفت: دولت نتوانسته برای اقتصاد کشور قدم مثبتی بردارد، به ما می‌گویند شما سیاه‌نمایی نکنید، باید بگویم ما سیاه‌نمایی نمی‌کنیم؛ اقتصاد کشور سیاه است، نیازی به سیاه‌نمایی ندارد. این مرجع تقلید افزودند: الان یکی از مشکلات کشور موضوع ارز است. چه اتفاق مهمی از سوی دولت در مورد ارز افتاده است. مردم از دولت انتظار دارند در موضوع اقتصاد قدم مفیدی برداشته شود، ولی در این اتفاق جز شعار چیز دیگری واقع نشده است.

اولین فرمانده سپاه:

برای سامان‌یافتن کشور الزامی به نظامی‌بودن رئیس‌جمهور نیست

● **خبرآنلاین:** جواد منصوری در واکنش به کسانی که راهکار برون‌رفت کشور از مشکلات را انتخاب یک رئیس‌جمهور نظامی در سال ۱۴۰۰ می‌دانند، گفت: یک یک تجزیه و تحلیل عمیق و واقع‌بینانه انجام شود که به چه دلیل در ۴۰ سال گذشته ما نتوانستیم به اهداف خودمان برسیم و بعد براساس آن تحلیل و راه‌حل ارائه دهیم. او افزود: معتقدم بعد از ۴۰ سال هنوز اعتقاد به قانون نداشته باشم چه اتفاقی می‌افتد؟ این سر همین است و ثابت می‌کنم. مسئله ما به فرض یک اجرای قانون است وگرنه هیچ مسئله دیگری نداریم. منصوری ادامه داد: اینکه برخی می‌گویند سال ۱۴۰۰ باید یک نظامی رئیس‌جمهور شود تا نظم و انضباط را در کشور برقرار کند، می‌گویم اگر آن فرد نظامی اعتقاد به قانون نداشته باشد چه اتفاقی می‌افتد؟ این نکته خیلی جدی است. او افزود: حالا به فرض یک نظامی در رأس قوه مجریه قرار گیرد اما آیا قوه قضائیه امکان بازآرندگی در مقابل رعایت‌نشدن قانون دارد؟ در مجموع تمام دستگاه‌ها باید به حمایت قانون اعتقاد پیدا کنند تا نظم و انضباط در کشور برقرار شود. نخستین فرمانده سپاه گفت: انتقالا اگر مملکت براساس قانون اداره شود آدم با تجربه مناسب می‌تواند رئیس‌جمهور خوبی برای کشور باشد. مگر در کشورهای دیگر رئیس‌جمهورها چه کسانی هستند، آیا آنها را از آسمان آوردند. خبر این‌طور نیست. پس الزاما این‌طور نیست که رئیس‌جمهور نظامی با شخصیتی روحانی باشد تا امور کشور سامان پیدا کند. منصوری تأکید کرد: اگر حاکمیده قانون در مملکت باشد رئیس‌جمهور براساس قانون کشور را اداره می‌کند و لازم نیست که حتما یک آدم کاریزما در رأس دستگاه اجرایی باشد. البته یک آدم کاریزما می‌تواند انقلابی در ساختار ایجاد کند اما بعد کار را باید به یک آدم عادی دهد تا او مملکت را اداره کند.